

Sygnatura akt VI Ka 727/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **17 października 2017** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Peteja - Żak

Sędziowie SSO Arkadiusz Łata (spr.)

SSO Grzegorz Kiepusa

Protokolant Agnieszka Jaruga

przy udziale Ilony Topy Prokuratora Prokuratury Rejonowej w R.

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 r.

sprawy skazanego **B. Ż.** ur. (...) w Z.

syna R. i H.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 28 czerwca 2017 r. sygnatura akt VI K 12/17

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniża rozmiar łącznej kary pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie 1 do 8 (osiem) miesięcy;
2. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;
3. zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 727/17

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje.

Apelacja skazanego okazała się skuteczna jedynie o tyle, iż w następstwie jej wywiedzenia należało zmienić zaskarżony wyrok łączny poprzez obniżenie rozmiaru łącznej kary pozbawienia wolności wymierzonej w pkt. 1 do 8 miesięcy.

Na wstępie jednak trzeba wskazać, iż Sąd I instancji ze wszech miar słusznie zastosował przepisy znowelizowane, obowiązujące począwszy od dnia 1 lipca 2015 r.

oraz ocenił, że ustawa karna w brzmieniu obowiązującym przed tą datą - w zakresie zasad wydawania wyroku i kształtowania kary łącznej – w żadnej mierze nie byłaby in concreto względniejsza dla B. Ż.. Tym samym zważywszy,

iż kary podlegające łączeniu orzeczone były wyrokami zapadłymi już po dacie 1 lipca 2015 r. – w sposób wyłączny zastosowanie znajdowały przepisy „nowe”.

Na gruncie poprzednich przepisów łączeniu podlegałyby jedynie kary wymierzone wyrokami o jakich jest mowa w punktach III i IV części wstępnej badanego wyroku łącznego. Spośród czterech przestępstw, jakich dopuścił się skazany i za które orzeczono mu kary pozbawienia wolności czterema kolejnymi wyrokami – w zbiegu realnym w sensie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 r. pozostawały bowiem tylko występki, których dotyczyły wyroki z punktów: III i IV. Oba dokonane zostały przed datą 28 sierpnia 2015 r., czyli data zapadnięcia pierwszego w stosunku do nich pod względem chronologicznym wyroku – tj. wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie

– sygn. akt XIV K 462/15, a zarazem po wydaniu wyroku z dnia 18 marca 2011 r.

Sądu Rejonowego w Cieszynie – sygn. akt II K 186/11 (punkt II części wstępnej wyroku łącznego). Kary wymierzone wyrokami z punktów: I i II części wstępnej łączeniu

by nie podlegały.

Przeszkodą do połączenia kar z wyroków: III i IV nie byłaby przy tym okoliczność,

że pierwsza z nich orzeczona została z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia

jej wykonania. W datach obu wchodzących w rachubę przestępstw (tj. odpowiednio w datach: 25 października 2014 r. i 30 sierpnia 2014 r.) obowiązywał już wprowadzony w życie z dniem 8 czerwca 2010 r. ówczesny przepis art. 89 § 1 kk przewidujący możliwość warunkowego zawieszenia wykonania łącznej kary pozbawienia wolności (orzeczonej w oparciu

o bezwzględną karę tego rodzaju i karę pozbawienia wolności

z warunkowym zawieszeniem wykonania) tylko wówczas, gdy spełnione były przesłanki

z art. 69 kk (w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r.). Innymi słowy, jeżeli wówczas

nie zachodziły podstawy, by łączną karę wymierzoną w orzeczonych okolicznościach warunkowo zawiesić obowiązkiem Sądu pozostawało orzeczenie jej jako kary bezwzględnej.

W przypadku B. Ż. warunkowe zawieszenie łącznej kary pozbawienia wolności nie byłoby dopuszczalne. Wedle art. 69 § 3 kk, jaki wtedy obowiązywał zastosowanie owej instytucji wyłączone zostało wobec sprawców określonych w art. 64 § 2 kk (chyba, że zachodził wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami). Tymczasem czyn, o którym mowa w wyroku z punktu III części wstępnej dokonany

przez skazanego został właśnie w warunkach multirecydywy, A żadne szczególne okoliczności nie występowały.

Kara łączna na gruncie przepisów „starych” mogła być przy tym kształtowana

w granicach od 1 roku do 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Według „nowych” przepisów łączeniu podlegają analogicznie kary wymierzone wyrokami III i IV. Tylko one bowiem korzystają do chwili obecnej z waloru „wykonalności” w sensie obecnego art. 85 § 2 kk. B. Ż. odbył już w całości kary izolacyjne orzeczone w sprawach z punktów: I i II części wstępnej. Kary te nie nadają się zatem obecnie do połączenia.

W przypadku warunkowo zawieszonych kary pozbawienia wolności również z wyroku z punktu III, do czasu orzekania w instancji odwoławczej nie upłynął jeszcze okres próby

i dalszych sześciu miesięcy. Kara ta w dalszym ciągu traktowana jest jako wykonalna,

toteż ulega łączeniu.

Przepis art. 89 § 1 kk wprowadził jednakże zasadę, iż w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem

i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, warunkowe zawieszenie kary łącznej wchodzi w rachubę jedynie wtedy, gdy kara łączenia nie przekracza jednego roku,

zaś sprawca w czasie popełnienia każdego z tych przestępstw nie był skazany

na karę pozbawienia wolności.

B. Ż. natomiast dopuszczając się czynów objętych wyrokami z punktów:

III i IV był już prawomocnie skazany na kary tego typu, a mianowicie wyrokami wskazanymi w punktach: I i II części wstępnej.

Łączna kara pozbawienia wolności mogła tym samym i obecnie być wymierzona jedynie jako kara bezwzględna i nie ma w chwili też żadnej możliwości warunkowego zawieszenia jej wykonania. Wydanie wyroku łącznego stanowi w omówionych warunkach faktyczne zarządzenie wykonania kary warunkowo zawieszanej. Sytuacja prawna skazanego na gruncie aktualnego stanu prawnego nie ulega zatem pogorszeniu w stosunku do przepisów poprzednich.

Korzystniej natomiast wyglądają granice w jakich może ona być wymierzona,

a to z uwagi na „przelicznik” z art. 89 § 1b kk nie znany we wcześniejszym stanie prawnym. Miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania równa

się teraz 15 –tu dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszania.

Karę łączną można było formować w ramach: od 6 –ciu miesięcy do 1 roku pozbawienia wolności, co stawia B. Ż. w sytuacji zdecydowanie korzystniejszej niż przewidywały to przepisy „stare”.

Sąd Rejonowy kształtując rozmiar kary łącznej słusznie sięgnął po metodę asperacji, czyli metodę „mieszaną”, zasadnie rezygnując tak z pełnej absorpcji, jak i z całkowitej kumulacji. Trafnie przytoczono brak w istocie związków przedmiotowo – podmiotowych pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami (odmienność w zakresie przedmiotów ochrony

i kwalifikacji prawnych, sposobu oraz okoliczności dokonania każdego z czynów, odmienności, co do osób pokrzywdzonych oraz miejsc popełnienia owych występów, różnice odnośnie pobudek i motywów sprawy).

Sąd jurysdykcyjny w niedostatecznym jednak stopniu wziął pod rozwagę

oraz uwzględnił opinię z jednostki penitencjarnej, w której B. Ż. przebywał przekonującą o poprawie zachowania, jak również wyniki wywiadu środowiskowego

z miejsca jego zamieszkania prowadzące do podobnych wniosków. W ich świetle skazany zasługiwał na większe zbliżenie kary łącznej do najsurowszej z kar podlegających łączeniu.

Sąd odwoławczy złagodził ją zatem do 8 –iu miesięcy pozbawienia wolności.

W pozostałej części wyrok jako trafny utrzymany został w mocy. O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze rozstrzygnięto jak w punkcie 3 wyroku niniejszego.